

108
tam zjevi a ju w krasnym slubje wobrući.
Nón da ji přešćen věčného sluba, wona
jemu rŕže Lamaš, a skóněnje Dješe Fežus
k nej: Něk pŕj dha ty tež do tej mojej za-
hrody. " Tam pokara ji nybjesku zahrodu
z krasnymi plodami. " Mercy a rjane spě-
wanja ju jara wulce zryjesela. " Potom rje-
dješe Fežus swŕju nywjestu zasy domoj. Tu
prijidjechu před měščansku stražu a straž-
nik ju so za njenom woprašŕ. Wona je-
mu wotmŕwi: " Mŕj nau je wyšši na wěštu
Na rjanej drascě ju spŕj nawšŕi dozjedjechu
ju na radu. Tam pytachu w starych pis-
mach jeje njeno, " we nich tež nauka-
chu: " Žo před sto lět a dwaceći Tam rje-
wjestu su slubili. " - Njwjesta Fežusowa bě
mŕdna krasna, kaž holčo lětŕ pŕj nać.
Chychu ji wěšto k jědži, dać, tola wona
woblědny a wo wěšnika prošě, kotryž by
na puć k věčnosti ju pŕjhotowŕ. Potom